

Izhaja vsako soboto ob
6. uri zvečer.

Prodaja se v tistih tržaških
tobakarnah kakor „Edinost“
po 2 kr. odtis.

Naročniki „Edinosti“ dobi-
vajo to prilogo v se leto,
ako priložijo naročnini za
„Edinost“ še 1 gl.

NOVIČAR

Cene oglasov v „Novičarju“
so: za pet- vrstico 8 kr.,
za naslove z debelimi čr-
kami se plačuje prostor, ko-
likor bi ga obsegalo navad-
nih vrstic. Poslana, javno
zahvale, osmrtnice in do-
mači oglasi, po pogodbi

Frankovana pisma in rokopijs
je poslati vrednosti „Edinosti“.
Nefrankovana pisma se ne
sprejemajo.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim! — kličejo nam sedaj od vseh strani. Svoji k svojim! — nas opominja vsakdo, ki si muči svojo glavo z gotovo težkim vprašanjem, kako bi se narod naš mogel vsaj nekoliko okrepiti v gospodarskem pogledu.

A geslo „Svoji k svojim!“ zares zasluži, da bi mu sledil sleherni Slovenec, kajti v njem tiči zlat nauk, kako bi se dalo osigurati materijelno blagostanje, in po takem tudi narodni obstanek slovenskega življa, živečega po mestih.

Vzemimo n. pr. mesto tržaško. Tu imamo lepo število raznih slovenskih trgovcev in obrtnikov. Mnogo in premnogo jih je mej nami, ki so naravnost odvisni od laškega življa, kajti k njim zahajajo večinoma Lahi, mej tem ko morda v istem hipu kupujeta slovenski meščan in okoličan pri — Italijanu. To je narobesvet. Ta vedna dotika mej slovenskimi trgovci in italijanskimi odjemniki, in na drugi strani mej slovenskimi odjemniki in italijanskimi trgovci, donaša našim rojakom ogromno škodo — materijalno in moralno. Na tem trpi posamični trgovec ali obrtnik in trpi tudi vsa narodna stvar.

To je lahko razumeti. Ako je slovenski trgovec ali obrtnik odvisen le od laških odjemnikov, potem bi bilo krivično zahtevati od njega, da se javno zavzame za narodno stvar in se tako izpostavi napadom laških hujšakačev. Utegnila bi mu nastati velika škoda in celo vsa njegova ekzistenca bi utegnila priti v nevarnost. Tak trgovec ali obrtnik, ako res čuti narodno v svojem srcu, je obžalovanja vreden, kajti zatajevati mora samega sebe in dušiti mora svoja lastna draga mu čutila. In takih imamo mnogo tu v Trstu, iz česar je lahko umeti, zakaj se tu ne more prav razviti naš srednji stan, čeprav nas tu živi toliko tisočev. Mnogo nas je pač — ali zavisnih; zavisen, nesamostojen človek pa ne more nikdar postati dober in neustrašljiv bojevnik.

Mnogo nezavisnih imamo — po naši lastni krivdi. Le roko na srce, rojaki dragi, in priznajmo kar brez ovinkov, da Slovencev biva toliko v Trstu, oziroma jih dohaja vsak dan v Trst kupovat raznovrstne stvari, da bi mogli prav lahko postaviti na lastne noge naše trgovce in obrtnike, samo ko bi hoteli. Ali naši rojaki nočejo vršiti svoje dolžnosti na veliko škodo posamičnikov in skupnosti.

Trgovcev-domačinov nočejo podpirati in s tem uničujejo delavne moči, prepotrebne v borbi za narodne pravice; s tem pa, da podpirajo istodobno trgovce-ptujce, pomnožujejo isti tuji kapital, ki nas tepe na vseh naših potih.

Razumite-li, kaj to pomeni: hkratu uničevati domačine in prijatelje ter podpirati tujce — sovražnike. V svoji malomarnosti in nezavednosti delamo na materijalno in narodno pogubo našega življa, in sicer v dvojnem zmislu,

negativno in pozitivno: negativno, ker zanemarjamo svoje, in pozitivno, ker jačimo tuje.

Da, spoštovani prijatelji! v tem pogledu silno grešimo mi Slovenci. Mi tratimo in zamečemo svoj narodni kapital, ker ga brez potrebe znašamo v tuje jasi. To je tista malomarnost, o kateri toži notica v današnji številki z ozirom na „Tržaško hranilnico in posojilnico“.

Pomislite le to: ako bi vsak Slovenec kupoval le pri Slovencu — naj bo že na debelo ali po krajcarji; ako bi vsak Slovenec naročeval le pri slovenskih obrtnikih; in ako bi vsak Slovenec nalagal svoj prihranjeni denar v slovenski hranilnici: to bi znašalo na stotisoče na leto.

S temi slovenskimi stotisočaki bi se okrepila naš trgovski in obrtni stan; ko pa bi se naši obrtniki in trgovci okrepili z našim denarjem, zahtevati bi mogli od njih neizprosno, da se povsodi v javnosti pokažejo slovenske rojake.

Ako bi kedaj prišli do tega, bi že videli, kako bi se v Trstu razvilo narodno in socijalno življenje. To bi klilo in cvelo na vse strani.

Rojaki, spomnite se vendar enkrat zlatega nauka: „Svoji k svojim!“ — in ravnajte se tudi po njem! V tem znamenju je zmaga gotova!

NOVIČAR.

Nj. ces. in kr. Visokost nadvojvoda Fran Ferdinand d'Este je odpotoval 4. t. m. iz Chicago v Novi York. Včeraj je bil v Washingtonu in danes se je vkrcal v Evropo.

Dr. Laginja poreškimi volilcem. V ponedeljek pričnejo občinske volitve v Poreču. Ob tej priliki priobčil je dični voditelj istrskih Slovanov, dr. Matko Laginja, odprto pismo do volilcev, s katerim jih pozivlja, da se to pot ne udeležijo volitev. Volilne liste so namreč sestavljene tako krivično, da ni nikake nade do zmage. Mnogo jih je upisanih, kojim ne pripada volilna pravica, a naših je obilo izpuščenih. Gosp. dr. Laginja obeča, da odpošlje pritožbo na državno sodišče.

„L' Istria“, glasilo istrskih srditežev, je nehajalo izhajati. Kot vzrok temu koraku naznanja urednik neki prepir mej tem listom in puljskim „Il Giovine Pensiero“ v zadevi železnice Trst-Poreč. „Il Giovine Pensiero“ nazval je namreč urednika „L' Istria“ lažnikom in nerodoljubom. In zato javlja poslednji, da je prenehal z izdavanjem za tako dolgo, da zadobi popolno zadoščenje. No, mi menimo, da se gospoda kmalu pobotajo, saj so popolnoma jedini v sovraštvu do istrskih Slovencev. Strupeno pišejo jedni in drugi, zakaj ne bi si torej podali roke. — Gliša vkup štiriha.

Naša „Tržaška posojilnica in hranilnica“ je pokazala tudi v minoletem mesecu septembru primeren napredek. Dohodkov je bilo v tem mesecu glđ. 6714:58, troškov pa glđ. 6866:35; skupnega prometa je bilo toraj v imenovanem mesecu glđ. 13.680:93.

Hranilne vloge so se v minolih 9 mesecih že več nego podvojile v primeri s prejšnjim, prvim upravnim letom, a tudi število zadruženikov lepo narašča. — Žal samo, da nam je zopet omenjati, da se naše občinstvo še vedno vse premalo briga za ta naš zavod, kateri bi lahko veliko koristil naši stvari.

V Trstu imamo nekaj poznanih družin, katerih članovi obojega spola so upisani kot zadruženiki naše posojilnice — odnosno imajo tu vložene hranilne vloge. — Vrhu tega pa sti dve taki družini skrbeli za to, da vlagajo tudi njih posli hranilne vloge v ta naš denarni zavod namesto v druge tukajšnje zavode, ki so nam tuji. To je pač posnemanja vredno! — Denarni naš zavod nam je tu nad vse potreben, a mnogim našim okoličanskim in mestnim veljakom ni menda mari za njega obstoj, kajti ne najdemo jih v imeniku zadruženikov niti med vložniki hranilnih vlog. — Ako pomislimo, da mnogokrat povdarjamo, da nas je tu v Trstu več nego v bodisi v katerem drugem slovenskem mestu; ako pomislimo nadalje, da imajo posamične posojilnice na Koroškem, v navadnih vaseh, več prometa, nego naša posojilnica: potem se nam je res nad vse čuditi nebričnosti naših veljavnih rodoljubov do našega denarnega zavoda!

Ne le rodpljubi veljaki, ampak tudi drugo občinstvo se ne spominja izreka „Svojim k svojim“ ter ulaga rajši svoje novce v tuje nam zavode. Tržaška „Cassa di risparmio“ zida si krasno palačo — in lahko rečemo, da s pripomočjo slovenskih — deset tisočakov! — Znano je, da se poslužujeta imenovanega italijanskega denarnega zavoda ponajveč srednji in nižji stan, v katerima so Slovenci častno zastopani.

Čemu bi se ne obrnili raji vsa ta množica našega ljudstva do našega denarnega zavoda, kateri bi nam potem toliko več koristil, kolikor v gmotnem, toliko v narodnem obziru. — Omenjamo še, da je urad naše posojilnice v ulici Molino Piccolo št. 1. I. o nadstopje.

Telovadba za dečke v telovadnici „Tržaškega Sokola“ prične se sredi tek. meseca. Stariši, kateri žele pošiljati svoje otroke k telovadbi, prijavijo naj to do 15. t. m. v društvenih prostorih „Tržaškega Sokola“, via Stadion št. 19.

Načelnik dramatičnega in tamburaškega odseka „Trž. Sokola“ pozivljati vse one, kateri bi želeli udeleževati se dramatiških vaj, oziroma učiti se udaranja na tamburico, da se takoj prijavijo v društvenih prostorih „Trž. Sokola“, Via Stadion št. 19.

Izpolnjena želja. V zadnji „Soči“ izraza nekdo željo, da bi se našel skladatelj, ki bi uglašil času primerno lepo pesem „Odmev“, koje smo priobčili v „Novičarju“ in jo je ponatisnil tudi „Primorec“. Ta želja „Sočinega“ dopisnika se je že uresničila takoj po objavljenju omenjene pesmi: uglašil jo je dosedaj nepoznani skladatelj, a več glasbenik. Tudi nadaljna želja dopisnikova je uresničena, kajti skladba je lahka in povsem primerna tekstu.

Slavnosti na čast Rusom v Franciji. Francoska vlada je konečno vendar objavila sporazumno s predsednikom ljudo-

vlade in s ruskim odposlancem v Parizu, baronom Mohrenheimom, službeni program slavnosti na čast ruskim gostom. Rusko brodovje pod poveljništvom admirala Avelana pride v Tulon v petek dne 13. t. m. točno o poludne. Po službenih pozdravih in obiskih ogledajo si gostje orožnico, potem je obed pri admiralu Reunierju, ministru francoske mornarice in zvečer je razsvetljava v pristanišču. Dne 14. je banket na francoski admiralni ladiji „Formidable“, potem ples; dne 15. je slavnosten obed na municipiju, popoldan „cvetlična slavnost“; dne 16. obed pri admiralu Lajailu; ob 4. popoldne pa se odpeljejo ruski častniki v Pariz, kamor dospeljo dne 17. t. w. ob 9. uri zjutraj. Večerja je na vlaku. V Parizu je dne 17. obed pri „Cercle militaire“, popoldne sprejme predsednik republike, Carnot, Avellana in višje častnike, zatim bode večerja pri Carnotu in slavnostna predstava v gledališču. Dne 18. je banket pri ruskem poslanstvu, katerega so udeleželi tudi ministri; zvečer banket, kateri priredi pariški municipij v hotelu „de la ville“ in zatem bakljada in mirozov. Dne 19. si ogledajo gostje najznamenitejšo stvar v Parizu, zatem je banket od municipija v „Bois de Boulogne“; dne 20. pa južina pri ministru zunanjih poslov, Devellu. Dne 21. je obed pri predsedniku ministerskega sveta Dupuyju, zvečer slavnostna predstava v operi in potem večerja pri „Cercle militaire“. Dne 22. je obed pri vojnem ministru Loizillonu, potem vojaški „Carrousel“ in zvečer banket, kateri priredi francoski častnikarji. Ta banket bode na „Marsovem polju“, po končanem banketu pa se bodo palili umetaljni ognji raz višine Eifeljevega stolpa. Dne 23. je zopet obed pri „Cercle militaire“, potem pa izlet v Versailles, zvečer ples pri ministru mornarice. Konečno je dne 24. zajutrek pri Carnotu, zatem slavnosten sprejem v slovo in zvečer ob 11. uri se odpeljejo Rusi iz Pariza. Na poti v Tulon obiščejo dne 25. Lyon in dne 26. Marseill. V Tulon prispejo dne 26. na večer; dne 27. spusti se nova oklop-nica „Daureguiberry“ v prisotnosti Rusov v morje; dne 28. ostavi rusko brodovje tulonsko pristanišče.

Parnik „Medusa“ zaplenjen. Lloydov parnik „Medusa“ mudil se je te dni v Braziliji. Ne vemo zakaj je preložil velik del svojega blaga na drug parnik, katerega je pa ustaški admiral Mello zaplenil. Zapravednik nemškega brodovja je posredoval, da se je blago vrnilo brez diplomatiških razprav. — Nemška vlada je namreč prevzela o sedanji ustaji pokroviteljstvo avstrijskih podanikov v Braziliji. Čudimo se, zakaj se je to zgodilo, ko ima vendar Avstrija sama velike interese v Braziliji, že zbok redne parobrodne zveze z Lloydovim parnikom in bi mogla kot velesila svoje podanike braniti sama, ne da jih izroča drugi sili, čeprav zaveznici.

Razprava radi motenja vere. Dne 5. t. m. vršila se je pred tukajšnjim sodiščem razprava proti 16-letnemu dijaku Gustavu Bazzanella, 18-letnemu trgovskemu agentu Ivanu Allichu in 18-letnemu trgovskemu agentu Hamilkaru Rasovicu, sinu mestnega očeta Edgarda Rasovicu. Rasovichev branitelj je bil odvetnik D'Angeli, ostalih dveh pa dr. Ferjančič. Obtoženi

pobalini so baje dne 9. aprila t. l. požodovali nekoliko s kamenjem neko kapelico ob cesti blizu Podgore. Razprava je bila prenošena, ker je sklenilo sodišče zaslišati šo štiri nove priče.

Ljubezni žalostni konec. Finančni paznik Martin Pauluca in Marija Segulin (iz Sežane) imela sta se radi. Pauluca je obetal ženitev, in na ta račun mu je Segulina dajala denar. Kakor pa se že često prigodi na svetu, seznanil se je ljubimec z neko drugo, ki mu je ugajala veliko bolj nego Segulina. A poslednja se je umela maščevati: dne 20. avgusta oborožila se je velikim nožem ter ranila svojega ljubimca na javni ulici. V torek se je morala zagovarjati pred tukajšnjim deželnim sodiščem; pri tej razpravi dogodil se je redki slučaj, da se je državni pravdnik sam zavzel za obtoženko, na kar jo je sodišče res spoznalo nekriivo.

Po volitvah. Včeraj je bila pred tukajšnjim sodiščem razprava proti 31-letnemu mesarju Ivanu Mariji Hrovatinu radi teškega telesnega poškodovanja. O poslednji volilni borbi v V. volilnem okraju šli so nekateri volilci z Opčin v Padrič, kjer je nastala strankarska telesna borba med nekaterimi navdušenimi pristaši narodnega in cikorjaškega kandidata. Hrovatin je baje o tej priliki ranil necega Andreja Vidava, kar se pa tožencu o razpravi ni moglo dokazati. V zaslišanju drugih prič je bila obravnavana prenošena.

Za celovško semenišče se je oglasilo kacin 30 čeških bogoslovcev, pa niso bili sprejeti. Zakaj neki ne?

Šolstvo goriškega okraja je lepo napredovalo in stoji na precejšnji stopinji. Ima 75 šol (10 tri-, 15 dvo- in 35 jednodozrednic) s 110 razredi in 1166 otroci, to je 96% vseh otrok obiskuje šolo. Vseh učiteljev in učiteljic je zdaj 98, dočim je bilo v tem okraju pred 24 leti le 13 učiteljev.

Statistika tržaška. Od 24. do 30. pr. m. rodilo se je v Trstu 115 oseb (53 možkih in 62 ženskih), 5 je bilo mrtvorojenih; umrlo je pa 74 oseb (43 možkih in 31 ženskih). Mričev pride po razmerju prebivalstva 25:77 na vsaki tisoč duš.

O junaštvu in dobroščnosti admirala Avelana pripovedujejo francoski listi sleharni dan črtice, vsled katerih je Avelan že sedaj popularen v Franciji, ko ni še stopil na francosko ozemlje. Zadnjo črtico o velikodušnosti Avelanovi priobčuje pariški „Matin“ tako-le:

Ko je bil pred mnogimi leti Avelan pod vladu carja Aleksandra II. še kadet v ruski mornarici, bil je na isti ladiji z njim vikran nek bivši kapetan, kateri je bil degradovan zbog nepokorščine proti svojemu podadmiralu. Tega mornarja-razkapetana je posebno trpinčil nek desetnik, ki je prej služil pod njim. Avelanu se je smilil ubogi bivši kapetan in dolgo je ugalbal, kako bi mu mogel pomoči. Nekega dne mu pride na misel, da je car že več degradovanih častnikov stavil v prejšnjo čast, ki so se odlikovali s kakim junaškim činom. To se izvestno zgodi tudi z bivšim kapetanom, a za potrebni junaški čin se je dogovoril Avelan s ponesrečenim kapetanom tako le: On, Avelan, pade o prihodnji nevihti „slučajno“ v morje, razkapetan mora skočiti za njim in ga „rešiti“, kar mu ne bode težko, ker je Avelan izvrsten plavec. Tako se je zgodilo. O prvem prihodnjem viharju čuje se glas: „Možstvo raz krov!“ Bil je Avelan, ki je „ponesrečil“. Koj plano za njim razkapetan, a Avelan je spretno skrbel za to, da se nista oba potopila.

Ladijnj zapovednik je napravil obširno poročilo o tem dogodku, v katerem je posebno povdarjal, da je razkapetan „rešil“ svojega predpostavljene kadeta gotove smrti v razburjenih valovih. Kmalu zatem je res dobil razkapetan svojo čast nazaj, in danes je bivši kapetan odličen admiral, ki je nedavno slavil petdesetletnico svojega službovanja v mornarici.

Socijalist — častnik. Na Dunaju je bil degradovan rezervni poročnik Karol Leuthner, ker je na socijalistiškem shodu govoril o zaslugah Karla Marxa za socijalizem. „N. Fr. Presse“ obžaluje ta korak vojne uprave, kajti da je v protislovju s §. 13. državnega osnovnega zakona, po katerem je vsakomu svobodno izražati svoje menenje z besedo, pismom, tiskopisem in v podobah.

V Amsterdamu prijeli so morilca treh svojih žen, necega dr. de Jong-a. Jong se je ženil samo zato, da si je prisvojil ime-tek svojih sprog, katere je kmalu po poroki umoril. Našli so pri njem kirurški orodje, na katerem se je po komiški preiskavi našel sled krvi. Ker je Jong živel dalje časa v Londonu, misli se, da je on identičen z grozovitim morilcem „Jack“om, ki je leta 1890-91 umoril v Londonu v kratki dobi 10 ženskih, katere je strokovnjaško razparal in jim odnesel nekatere dele droba. Da se ta utemeljeni sum dokaže, poslala je Amsterdanska policija na tisoče Jongovih fotografij v London, kjer so jih izložili po vseh prodajalnicah oknih. Jong pa do sedaj ni bil še spoznan za umorilca Jack-a.

Vsemogočnost denarja. Nek list v Novem Yorku objavil je nedavno oglas, v katerem se je obečalo 25 tisoč frankov tistemu, kateri bi se hotel prostovoljno podvrći neki operaciji, vsled katere bi lahko umrl. Zdravnik Osbalderston v Novem Yorku hotel je namreč opaževati prebavljenje s tem, da napravi luknjo v želodec živemu človeku, katero bi zaprl z ozkim okencem, skoz koje bi opazoval prebavljenje. Vsled lepe te nagrade prijavilo se je dvainštirideset oseb, katere so bile pripravljene vsled operacije slučajno tudi umreti. Zdravnik si je izbral necega bojevalca po poklicu, kateri se je že odpravil v Novi York.

Tajno igralnico našli so dne 4. t. m. v Londonu. Blagajničar je Irec. Istega dne igral je nek bogataš iz Indije in je zgubil v nekoliko urah 60 tisoč funtov šterlingov (okolu 720 tisoč gld.) Bogataš se je razjezil nad to „smolo“ in zabodel bankirju bodalo v prsi. Na navstali hrup je prišla policija v igralnico in prijela vse prisotne. Med igralci so bili baje visoki angleški dostojanstveniki.

General s srebrnimi rebri. „Etoil belge“ pripoveduje o nemškem generalu De Häslersju, zapovedniku 16. nemškega vója, in zapovedniku nemške avantgarde, katera bi morala zadeti v slučaju vojne prva na francosko vojsko, da je bil isti leta 1870-71 pri Sedanu težko ranjen. Spretni zdravniki pa so mu vzeli dve rebri, kateri so nadomestili s srebrnima. Vsled tega je generalovo ogrodje nekoliko oslabelo, vsled česar hodi, kakor da ima zlomljeno nogo, kadar pa je na konju, maha na sedlu sim in tje, kakor da je iz slame.

Psi spasitelji. Edgar Kotz, pariški časnikar, sprožil je te dni nastopno praktično misel: Ker se vsako leto potopi mnogo oseb v Parizu v Seni, nakupilo naj bi se 150 novofundlanskih psov, kateri bi se morali izvečati na rešitev potoplajočih se. Tak pes more rešiti namreč človeka v pol minute iz vode. Psi bi se nastavili ob obrežju reke po vsem Parizu. Stroški za vzdrževanje teh „rešiteljev“ so preračunjeni na 50 tisoč frankov na leto.

V Zagrebu se je ustanovila družba, ki se je zavezala vsak teden 10.000 kosov kuretine v inozemstvo poslati. To se bode kuretina podražila, če je to res.

51.000 kmetij je bilo v enem letu v Avstriji na dražbi prodanih. Grozno! Na ostale se je pa v tem času 103 milijone goldinarjev novih dolgov vknjižilo. Koliko pa se je razknjižilo? Gotovo le malo! Kam pridemo?!

Samomor. 33-letna vdova Josipina Barattini, stanujoča v V. nadstropju hiše št. 8 v ulici S. Michele, zadušila se je v svoji sobi z ogljenim plinom. Vzrok samomoru ni znan.

Maček vzrok nesreči. Trgovcu Josipu Venezianu se je motal na ulici Riborgo maček med nogama. Ko ga je hotel z levega odstraniti, padel je tako nesrečno, da si je zlomil levo ramo. Treves ga je odpravil po prvi pomoči v bolnico.

Neverna služabnica. Zaprli so 17letno služabnico Marijo P. iz Trsta, pripadajočo v Senožeče, ker je pokradla svoji gospodinji nekoliko oblečila.

Zblazneli so: 25 letni Ivan Počkar iz Suhorij pri Postojni, vsled silnega udarca s kamenjem, ki ga je zadel na glavo blizu Proseka, ko je šel v Trst; — 89 letni Josip Vecchiet iz Rocola št. 49, ki je hotel porezati vse svoje lastne trte; in 49 letna Marija Babuder iz Lonjera. Vse tri nesrečneže sprejeli so v tržaško bolnico.

Radi tatvine grozdja in postopanja obsojen je Ivan Filak iz Jasanova v Galiciji na mesec dnij zapora, bivši šumarski pristav Josip Müller iz Češke pa na teden dnij radi istih prestopkov.

Ponarejalca novih kron prijeli so v Paksu na Ogerskem. Zove se Štefan Toth. Ponarejevalec izdal je že veliko število kron in stotink.

Loterijske številke. Izžrebane 4. t. m.:
V Pragi: 53, 48, 61, 66, 38.
V Leopoldovem: 75, 71, 16, 31, 39.
V Hermanovem: 42, 6, 64, 26, 4.

Hvaležnost živali.

Pravljica — Pripoveduje Jadranski.

(Dalje.)

Takrat so pri vsaki poroki pobirali milostino za nevesto. Pri takozvani zlati večerji, hodila ali prav za prav skakljala, je med godbo najstarejša nevestina sorodnica, „stara tetka“, od gosta do gosta ter prosila milodare za nevesto pevajoč: Dajte dajte vboga ime Naši novici, kar ji gre.

Tedaj so zazveneli križevi petaki in zletali na leseno ploščo, da jih je nevesta lahko nabrala dober lonček in shranila jih še za pozne stare dni.

Ko se je mamica mudila poleg razpokline pri belouški negovaje v mislih zlate nekda je čase, šel je Božidar k studencu spirat prstan. Opral ga je v dvanajsterih vodah, da se je svetlel kakor sama nebeska luč. Vrnivši se k razpoklini potrkal je nanj 12 krat in ga zagovoril, in zdajci vzrastlo je iz črne zemlje 12 zlatih strežnikov, ki so ga ponižno vprašali: Kaj bi rada tvoja vlada?

Rad bi šel v goro — je dejal.

Le pojdi — so odgovorili strežniki — ali gorje tebi! Tam vlada zdaj strahoviti paglavec kralj Lakota. To rekaš izginili so v črno zemljo. Gora se je odprla in šli so vanjo Božidar, njegova mamica, Belin, Mustafa in ulada belouška srebrnimi uhani.

Prestrašil se je Božidar, ko je zopet stopil v podzemsko dvorano. Okoli necega stebra ovita je bila debela kača belouška, globoko vzdihujoča. Skozi bokasto okno zagledal je razsežno puščavo, v daljavi ogoljene holmce. Vsa nekdanja krasota je izginila kakor da bi bila vse toča potolkla ogenj požgal in voda odnesla.

Ko je dlje in dlje prodiral v podzemsko suhoto, dokopal se je do paglaveca kralja Lakote. Komaj ga je ta zagledal, pokazal mu je grozovite zobe in zarohnel nad njim: Kdo si? Od kod dohajaš in kaj zahtevaš od mene?

Kraljestvo prostosrčnega rodu daj nazaj, ki si ga ukral, odgovoril je Božidar. Zarjovel je paglavec kakor lev in škripal zobmi, da se je kar gora tresla in pokalo skalovje. Ti zahtevaš konec mojih dni — opomnil je zaničljivo paglavec. — A vidi, da to se prej ne zgodi, dokler se ne dobi človek na svetu, ki bi bil v stanu spraviti v en jervas kraljico in kraljičino, water in hčer, mojega psa in mačka, katera so nekaj moji sorodniki paglaveci prodali za tri hlebe kruha. A

dokler ne vidim nekdanje kraljice grudi one tri hlebe črnega kruha skupaj z mojim psom in mojim mačkom: dotlej ne bode konec mojega kraljestva. A gorje tebi, da tega ne daš gledati mojim očem preden dvakrat zaide sonce za gorè.

(Dalje prih.)

Pridnega in zvestega

učenca,

kacih 14 let starega, išče „Prodajalnicu jestvin Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“ v ulici Belvedere št. 3. Ponudbe naj se pošiljajo prodajalničarju-vodji, gospodu Franu Srebotnjaku.

Lepo urejena soba

se odda takoj pri slovenski rodovini v Via S. Maurizio br. 9, II. nadstropje, poseben vhod.

Gostilna „Alla città di Graz“ Via Gep- pa št. 18 pa št. 18 poleg kavarnarja „Universo“ priporoča se Slovencev v mestu in na deželi. — Točijo se izvrstna vina, in je izvrstna tudi kuhinja — Gostilna je odprta do polnoči. Z odličnim spoštovanjem Cl JAKOB KUMAR

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUSTVO
vpisana zadruga z omejenim poročtvom v Rojanu pri Trstu priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato prekrbljeno

prodajalnico jestvin

(v ulici Belvedere št. 3)

pristopno zadrudnikom in nezadrudnikom, koji prvi so doležni letnega čistega dobička. Priporoča tudi svojo

društveno krčmo v Rojanu

(poprej Pertotovo)

10 minut oddaljeno od mesta, z obširnimi senčnatim vrtom in dvema dvoranama, kjer se točijo izborna domača vina, teran, pivo v steklenicah itd. Točna postrežba z gostimi in miznimi jedili.

Novi člani

se še vedno prijavljajo ob uradnih urah vsak četrtak od 6—7 ure zvečer in ob nedeljah od 9—10 ure predp. 104—22

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske pošne tiskanice. Cl

E. Šverljuga, brivec v ulici Stadion št. 1, priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči tržaških Slovencev vseh stanov. Na razpolago so časopisi v raznih slovenskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, Cl kavarnar.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni št. 1, ima trgovino z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončenim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. Cl

Gostilna „Štoka“ staroznana pod imenom „Belladonna“, nom „Belladonna“, poleg kavarnarja „Fabris“, priporoča se Slovencev v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako meščanom, kakor na deželo. Cl

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenočišča neverjetno v ceno. Cl

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenege, lončenege in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 12 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smetana.

Gostilna „Alla Città di Vienna“ 2 Piazza Caserma (zraven Tiskarne Dolenc) prodaja najboljša krasna in isterska vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja sprejemlje naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auberba po 42 nč in najboljša isterska vina po 28 nč. — Za obila naročila se priporoča Ant. Brovedani. 101-3

Franca Potočnika gostilna „Andomo de Franz“ v ulici Irene se priporoča slavnemu občinstvu Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo Cl